

VASÁRNAPI EBÉD SZÜLEIMMEL

Jupiter:

Ledöntöd őket, hiába.
Utána is élnek
Minden törött darab
Önmagáért beszél
S beszél önmagáról.

Szturnusz:

Ruganyos izmaid semmik
Az ő torzóikhoz képest
Végül dideregve hozzájuk bújsz
Magadból őket, ha nem is
Létrehozva
De legalább kiegészítve.

Pernecky Géza

A CIVIL PÁPA

Én is voltam már pápa, jól emlékszem rá. Valószínűleg kicsit magasabb voltam, mint most, és a hajamat is másként nyírtam, különben azonban nem sokat változhattam azóta. Még külsőleg sem. A pápai ornátusból a hivatali időben sem tartottam meg ugyanis többet, mint a könnyű fehér cipőket nyári használatra, mert egyébként a megszokott utcai öltönyöket hordtam, minden egyenruhajellel nélkül. A halászfűűt, amely az egyház történetében az apostoli elhívás jelképe volt, s Szent Péter polgári foglalkozásából vette eredetét, az első adandó alkalommal odaajándékoztam a Palesztina partjain és a Genezáreti tavon élő halászsoknak. Ők aztán – úgy tudom – a londoni Sotheby cégnek adták át árverésre, ahol a Szentszék egyik megbízottja, aki megszokásból járt el a művészeti aukciókra, szerencsére azonnal fölismerte, és vissza is vásárolta. Azóta újra hordom. Ha nem hiszed, tekintsd meg...

(Megtekinti)

Aranyból van. A Szentszék tekintélyes vagyonnal rendelkezett, noha ez a vagyon már az én időmben is csak töredéke volt az egykori gazdagságnak. Főleg értékpapírok, mi-egyebek... A Vatikán területén lévő műkincsek, melyeknek az értéke fölbecsülhetetlen, halott tőkét jelentenek. Michelangelo freskói például biztos eladhatatlanok – majd alkalomadtán nézd meg azért őket, a falra vannak festve. Az arany nagy részét már az elődeim elszállították Rómából, és a svájci, valamint az amerikai bankok kezelésébe helyezték – bár úgy tudom, az aranyat nem kezelik, csak őrzik. De mindegy. A lényeg az,